

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedzieli
i świąt urocz. w druk. St. Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące Złp. 10
miesięcznie Złp. 4.

IMIONA RZYMSKIE.
Jutro Dezyderyusz B.

IMIONA SŁAWIAŃSKIE.
Jutro Budiwój.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACJE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Barometr do 0° Reaumu ra w marze Paryżkiej	Stopnie ciepła podług Reaumura	Psycho- mctr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
6	27" 5", 518	+ 10°, 8 1/4"	28	Pp. Zachodni słaby	Chmury	
21 2	4, 633	+ 18, 6 5/8"	00	Pn. Wschodni słaby	Pogoda z Chmurami	
10	4, 426	+ 12, 1 1/4"	14	" "	Chmury	

Wiadomości zagraniczne.

WIADOMOŚCI Z POCZTY W CZORAJSIĘJ.

DEPEZA TELEGRAFICZNA.

— Paryż 15 Maja. —

Dzisiejsze dzienniki zawierają co następu-
je: »Spokojność zupełnie jest przy-
wrócona, i nigdzie już niepokazują
się żadne dalsze demonstracye, ze
strony buntowników.»

(Dnia 13 i 14 uwięziono przeszło 200 a-
narchistów schwytanych z bronią w rękę. Woj-
sko zdobyło wszystkie barykady wraz z gwar-
dyą paryżką szturmem i rozprędziło bunto-
wników. Liczą do 40 ludzi zabitych. Anarchi-
ści przekonali się na nowo, że wszystkie ich
zamaczy na obalenie porządku są bezsilne.

WIADOMOŚCI Z POPRZEDNICH POCZT.

— Paryż 5 Maja. —

Wszystkie w ogóle dzienniki ganią bar-
dzo odroczenie rozpraw nad wnioskiem pana
Mauguin, wróżąc, że jeśli do środy gabinet
nie będzie ułożony, co zdaje się być niezna-
wodnym; wtedy rozprawy które w tym dniu
mają być wznowionemi, tchnąć będą więk-
szą jeszcze niż dawniej goryczą.

Hrabia Molé odjechał wczoraj do Anglii
jak słyhać jedynie w celu zwiedzenia tego
kraju, dzienniki jednakże nie zalegają spo-
sobności i przywiązują do téj podróży poli-
tyczną ważność. Ma ona nawet związek
mieć z sprawą Hiszpanii. Mówią także, że
hrabia Molé obejmie posadę posła w Lon-
dynie jeśliby gabinet ułożony został w duchu
prawego środka, i stronictwa 221.

Chociaż wspomniane wczoraj wyrażenia
pana Girod de l'Ain, przedstawiały tylko po-
dobieństwo prędkiego zakończenia ministery-
alnego i mało znalazły wiary u większej
części dzienników, obudziły jednak nowe do-
mysły i pogłoski. I tak, wczoraj wieczorem
utrzymywano, że marszałek Soult skłonił pa-
na Guizot do przyjęcia wydziału oświecenia,
pod warunkiem, że pan Duchâtel obejmie
wydział spraw wewnętrznych. Panu Brozon
ofiarowano wydział spraw zagranicznych, i
tylko na jego odpowiedź czekają z ostatecz-
nym ułożeniem kombinacji. Spodziewają
się skłonić do przyjęcia ministerstwa skarbu
pana Human, który nie udał się do Alzacyi
jak było doniesionem, ale zatrzymał się w
Melin, gdzie codziennie odbiera depeze mar-
szalka Soult.

— Dnia 6 Maja. —

Xiąże Joinville wyjechał wczoraj do Cher-
bourg.

Messenger oświadcza dziś z zwykłą swoją pewnością, że wszelkie obawy względem listu o zawieraniu zarządu Jamajki, są bez zasadne. Z dobrego źródła zapewnia, że gabinet wigowski pewnym jest zwycięstwa. (Artykuł ten jest pisany przed otrzymaniem depeszy o której wczoraj wspomnieliśmy)

Słychać że tymczasowi ministrowie przedłożą izbie projekt do prawa względem kolei żelaznej do Belgii:

Journal de Paris zawiera list z Tuluzy z dnia 29 kwietnia, donoszący o zaszłych tam dniem pierwej krwawych sprzeczkach między tamtejszym garnizonem, i majtkami floty. 11 pułk liniowy wrócił z Afryki do Tuluzy; aby spocząć po trudach. Zaledwie żołnierze wylądowali, wszczęła się między nimi sprzeczka, która jednakże przez sprężystość władz została przytłumioną. Ale wczoraj znowu nbie strony powstały przeciw sobie, w różnych stronach zaszły krwawe bitwy. Żeglarze mieli cienkie postronki na których końcach przytwierdzone były ostre hakiki. Z trudnością udało się oficerom wstrzymać żołnierzy, ale żeglarze nie słuchali nikogo. Dużo liczą zabitych i 15 ciężko rannych. Powszechnie przypisują winę majtkom. Wszystkie wojska lądowe i morskie stoją pod bronią w koszarach, a każdego żołnierza który się pokaże na ulicy, patrola mają rozkaz uwięzić.

Popęd jaki tutejszy sąd kassacyjny nadał krokom dążącym do przytłumienia pojedynków we Francyi, zdaje się zwolna i na inne sądy Francuzkie rozszerzać. W ostatnich czasach pociągnięto do odpowiedzialności przed sądem przysięgłych departamentu Meuse, i sądem policyjnym w Boulogne *sur mer* pojedynkujących się, i ukarano ich słownie. W obu razach rany poniesione przez pojedynkujących się, były bardzo nieznaczne, i dla tego kara ograniczyła się na 20 dniach więzienia. Nie podpada wątpliwości, że gdyby ściśle trzymano się podanej przez pana Dupin zasady, możnaby spodziewać się przedkiego przytłumienia tak bardzo szerzących się teraz lekkomyślnych pojedynków we Francyi.

Zraportu pana Benjamina Delessert, względem kass oszczędności w stolicy, i ludzi mających w nich udział, okazują się następujące szczegóły. Służących i dziennych najemników obojga płci znajduje się w Paryżu 68,000 z tych około trzecia część to jest

22,000 zapisaną jest w kassie oszczędności. Robotników przy budowlach, jako to mularzy, cieśli, ślusarzy, malarzy, jest 30,000, zapisanych zaś w kassie jest tylko 7,800 a zatem prawie czwarta część z 20,000 piekarzy rzeźników, i innych profesjonalistów, którzy dostawiają artykuły żywności, tylko 4,800, a zatem blisko piąta część. Z żyjących w Paryżu sekretarzy, pisarzy i innych mniejszych urzędników w liczbie 20,000 mniej jeszcze, bo tylko 4,500 użytkuje z tego pożytecznego zakładu. Największy zatem stosunek okazuje się u najniższej prawie klasy ludności.

— Londyn 4 Maja. —

Z powodu zgromadzeń chartystów, które już nieraz daly powód do zamieszek i zakłócenia spokojności publicznej, J. K. Mośc wydała proklamacyę, podług której karani będą więzieniem, albo wywożeniem do osad karnych, wszyscy, którzyby w sposób wspomniany zgromadzali się dla ćwiczenia innych w robieniu bronią i ci którzyby na takowe nauki uczęszczali. W proklamacyi tej wzywa J. K. M. wszystkich sędziów pokoju, szeryfów, i podszerfów aby wszelkich środków używali, w celu wykrycia osób mających udział w podobnych zgromadzeniach, i aby takowe osoby aresztowali i oddawali w ręce sprawiedliwości. A nakoniec zaleca J. K. M. wszystkim wiernym poddanym, aby w każdym podobnym razie spieszną pomoc nieśli wszelkim urzędnikom, w celu zapewnienia skutecznego wykonywania praw krajowych.

Rozmaitości.

SNIEŻNA BURZA.

W roku 1830 w miesiącu wrześniu, dwaj młodzi Anglicy od 18 do 20 lat, pannowie Campbell i Brankly przebiegali Szwajcaryę pod kierunkiem swego nauczyciela. Przybywszy z Genewy do Chamounithal, wzięli silnego przewodnika i ochoczo jak przystoi ludzom takiego wieku ruszyli ku *Par de Bonhomme*. Doszedłszy do oberży w bliskości *Plan des Dames*, która jest ostatnim domem na drodze do tego wąwozu, chcieli tam zjeść obiad. Na nieszczęście młodzi pensjonarze którzy tam przed nimi byli, wazytako zjedli i sabrali z sobą. Chociaż głodni, spieszyli się dalej w nadziei dogonienia tych młodych ludzi, i otrzymania od nich zbywającą część zapasów. Ale nie dogościli ich, a po-

spieszny marsz bardziej ich jeszcze wygłodził i znużył. Przez ten czas któryby byli epędzili w oberży na obiedzie, a którego teraz użyli do dalszej drogi, powietrze dotychczas pogodne i spokojne zmieniło się tak nagle, że nawet przewodnik nie mógł tego przewidzieć, i tak znaleźli się napadnięci przez okropną burzę śniegową wpośród dzikiej i nie zamieszkałej okolicy. Lodowaty wyjący wicher porwał ich z taką siłą że zaledwie zdolali utrzymać się na nogach, kiedy t a czasem śnieg który im wprost w twarz padał, oślepił ich prawie. Tak było, jak gdyby niebo i ziemia miały zniszczyć. Jeden z młodych Anglików bardziej osłabiony głodem i znużeniem, i jakby ogłuszony okropnością burzy, stanął jak skamieniały nic nie widząc koło siebie. Przewodnik okrył go swemi sukniemi i przycisnął do odkrytych piersi, aby go naturalnem wewnętrznem ciepłem orzeźwić i zarazem przemawiał do niego uprzejmie pocieszają go i starając się wlać w niego odwagę, ale to już było daremnem, w objęciach jego spoczywał trup. Drugi Anglik, pan Brankly został przewrócony wiatrem i akościaily leżał w śniegu. Jeszcze podniósł się i objął kolana przewodnika, jakby chciał mu podziękować za staranie jakie miał dla jego towarzysza. Ale w krótcie stracił resztę sił i pomimo usiłowań przewodnika głowa jego upadła na śnieg, aby się już nie podnieść więcéj.

W rozpoczą, że przeżył tę okropną scenę, towarzysz nieszczęśliwych Anglików odważnie jednak zniósł te ciosy. Skoro burza przestała, co bardzo prędko nastąpiło, on i przewodnik wzięli trupy i zanieśli je do najbliższej chatki. Tu użyto wszelkich środków jakie tylko znalazły się pod ręką, dla przywrócenia życia skościailym młodzieńcom, ale gdy wszystko okazało się bezskutecznem, towarzysz podróży młodych Anglików poszedł do Genewy, aby zamówić dwie trumny dla swoich młodych pupilków, dla których powóz do dalszej podróży już był w pogotowiu. Ale niestety, nim jeszcze ziemia pokryła zwłoki jego wychowańców, on także wyzionął ducha. Silnajejo konstytucya zniosła działanie żywiołów podczas utraty w wąwozie *Bonhomme*, ale smutek z utraty ulubionych ucni pozbawił go życia w Genewie. Do dwóch samowinnych trumien dodano trzecią i wszyscy podróżni obecni w mieście, ze smutkiem oglądali zwłoki trzech nieszczęśliwych, wystawione w jednej sali hotelu *Ecu*.

— W północnej Ameryce wynaleziono na-

rzędzie, za pomocą którego przez wodę widzieć można aż do dna. Składa się ono z stożkowej rury, po obu końcach której znajdują się szkła; wkłada się ta rura w wodę i w tenezas promienie bez załamania dochodzą do oczu. Przy pomocy dwóch lamp stósownie umieszczonych można nawet wśród nocy rozróżnić przedmioty znajdujące się w wodzie.

Przerwana Mowa.

Lord Nort w izbie niższej pewnego dnia śród najważniejszej części swojej mowy, doznał przerwy przez psa, który skrył się pod ławkę, a potem głośno szczekając przebiegł przez salon. Śmiech ogólny powstał między obecnymi, a to pewnoby zmieszalo nie jednego mówcę; nie tak było z lordem Nort; zaczekawszy cierpliwie póki spokojność nie została przywróconą, zawołał potem z miną poważną: Szanowni panowie! doznałem przerwy przez nowego członka; ponieważ tenże rzecz swoją przedstawił, przeto sprawę moją tak dalej wytoczę etc.

Roślina kieliszkowa.

Szczególna ta roślina znajduje się na akalistych i pustych miejscach wyspy Jawy, gdzie bez niej, ptaki i inne zwierzęta musiałby wydatć się z powodu braku wody. Przy każdym listku znajduje się woreczek zupełnie w kształcie kieliszka opatrzonego przykrywką i pewnym gatunkiem sprężyny, łączącej przykrywkę z listkiem. Sprężynę tę stanowi mocna nitka roślinna, skurczająca się na deszcz i tym sposobem podnosząca wieko; te więc kieliszki napelniają się wodą i dostarczają ptakom jako też innym zwierzętom skrzydlatym pokrzepiającego napoju; gdy chmura przejdzie, a słońce zaczyna doskwierać, rozciąga się nitka, przykrywka spada na kieliszek i tak szczelnie go zamyka, że woda nie może wyparować.

— Z Neapolu piszą pod dniem 28 marca: Niejaki Paranisi przedstawił tutejszój akademii umiejętności model do sikawki ziemnej czyli machinę gaszącą ogień ziemią zamiast wodą. Wynalazek ten szczególniej byłby użyteczny w miejscach gdzie jest niedostatek wody.

— Dotychczas mniemano, że zmarszczki są skutkiem długiego wieku; możemy jednak zapewnić elegancki świat, któryby i pięknym światem chciał zostać że zmarszczki bynajmniej nie są skutkiem starości. Pooranie się lic pochodzi z niewygodnego leżenia w łóżku tak dalece, iż późniój można nawet zmarszcz-

czki zagładzić przez stosowne kładzenie się w łóżku. Obszerniejszych objaśnień udziela dziełko doktora Rosch (Kosz) wyszłéj w Norymberdze 1837 pod tytułem: »Łóżko, Sen i Marzenia.«

— Syn doróżkarza mający lat 7, w Londynie niedawno spotkał na ulicy żebraka bardzo schorzałego, a niemając czém go wesprzeć, zdjął z siebie kaftanik i sprzedał babce chodzącej z ciastkami; postrzegł to lord bogaty, i zapisał chłopcu 10,000 zł., a żebraka umieścił w swym domu, w którym ma zostawać do śmierci.

— Dozorca w szpitalu warjatów miał zlecenie całą noc przepędzić w jednej soli. Po

północy przychodzi do niego kolega z innej sali, i budząc go pyta się: »Czy cię dziś już kto budził z zostających tu głupców?« »Tyś pierwszy,« odrzekł na wpółspiaący.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 21 do dnia 22 Maja.

Walicka Klement, Jabłoński Adam, Rogawski Karol, Rzewuski Antoni, z Polski; — Martyguoni Girolamo z Petersburga; — Römer Ernest aud., z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

Camill Kajetan adwokat, Lubomirski Henryk książę, do Galicyi; — Daniellon Stefan, Musznikow Alexander, do Lipska.

Doniesienia Urzędowe.

Ceny zboża w czterech gatunkach na targowicy publicznej dochodzone i ułożone.

Dnia 21 Maja 1839 r.	1.		2.		3.		4	
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Korzec Pszenicy..	22	15	21	—	20	6	18	—
— Zyta.....	10	—	9	—	8	10	—	—
— Jęczmieni..	6	—	5	15	—	—	—	—
— Owsa.....	6	15	5	20	5	6	—	—
— Grochu.....	7	—	5	—	—	—	—	—
— Jagiel.....	21	—	20	—	18	—	17	—
— Rzepaku..	17	—	—	—	—	—	—	—

Tatarki korzec po złp. 6 gr. 15.

Siemienia korzec po złp. 10.

Bobu korzec po złp. 9 gr. 18.

Burzyński adj. Zast. K. T.

Ceny bydła z targu d. 26 Kwietnia 1839 r. Wół ważący funt. 500 sprzedany za złp. 170 funtów 450 złp. 158, funtów 400 złp. 153 funt. 350 złp. 114, funt. 300 złp. 108. Krowa funtów 235 złpol. 75, funtów 195 złp. 56. Cielę funt. 45 złp. 16 Wieprz funt. 205 złp. 82, funt. 128 złp. 40.

LOTERYJA KRAJOWA.

W 869 ciągnienu dnia 22 Maja 1839 r. w przytomności osób od rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały następujące numera:

45. — 23. — 67. — 12. — 69.

Przyszłe ciągnienu 870 przypada dnia 29 Maja 1839 r.

Doniesienia prywatne.

Prawnie zajęte ruchomości, jako to: stolarszczyzna, odzierz, i naczynia gospodarcze będą dnia 24 maja 1839 r. o godzinie 10 z rana w domu na Kazimierzu przy Krakowie pod Nr. 107 stojącym przez publiczną licytacją sprzedane.

Kraków dnia 15 maja 1839 roku.

Dziarkowski Kom. Sąd.

OSTRZEŻENIE LOTERYJNE

Z upoważnienia Dyrekcji Jeneralnej loteryi królestwa polskiego wzywam osoby, które losy klassycznej warszawskiej loteryi od kolektora Star. Bienenfelda po-

nabywały, aby po zamianę tychże do klasy 5tój, do kantoru podpisanego zgłaszać się chcieli, — stósując się w tym względzie do przepisów planem objętych.

J. Louis

Główny Kolektor Loteryi klassycznej.

Kraków dnia 22 maja 1839 r.

Przy ulicy Brackiej pod Nr. 248 jest pierwsze piętro od ś. Jana do wynajęcia.